

מכתבי הורים וחניכים

תאריך: 24 באוג' 2016

היי, אני צנבל כהני נצרה בת 14 וחצי הסובלת ממחלת צינום נדירה. הצעתי השנה לכפר נהר הירדן דרך אחד הרופאים המטפלים בי.

הצעתי לכפר עצמאית, באו לקבל אותי המדריכה וראש הקבוצה. בהתחלה ממש התביישתי אבל כבר בפעילות הראשונה כשקראו לי בשם חיבה צנבל השתחררתי והיה לי פשוט מושלם.

הייתי במחזור 167 בקבוצה האדומה. חשבתי שלא אתחבר למדריכים ולילדים בארבעה ימים אבל החיבור באמת היה מהשנייה שהכרנו. הכרתי חברות לחיים ואת כל המדריכים שלי ואני לא אשכח אותם מרוב שהם היו מדהימים.

זה היה כמו חלום אני נהנית כל שנייה, כל סדנא, פעילות, משחק, הפסקה וכל דבר אחר פשוט כל הזמן נהנית! המחלה לא הפריעה לי, בשום שלב לא הרגשתי שרצ לי בגללה, בכפר אתה לא מרגיש שונה ואף אחד לא מתוודע אלא מוצר כולל בכפר שווים.

בארבעה ימים כבר נהיו לנו בדיחות משלנו וכולם ידעו שכיום הפסקה אל הולכים לבנות פאזל באחת הבקתות. הספקתי להיות במריכה עם כולם, לשחק בכדור מים, לנצח את אחד המדריכים בקרב השטרצות, לנצח יחד עם כל החניכים את המדריכים במשיכת חבל במים וזה היה רגע כיפויים מאוד.

הספקתי לצלות אומגה שצד השנייה האחרונה חשבתי שאני לא אצלה ואני כל כך שמחה שציתתי את זה. צייתי חונה ולמדתי לרקוד דקה בסדנא.

למדתי משחקים חדשים, ריקודים חדשים ואפילו השיר של הכפר נמצא לי בפלייליסט מרוב שאני התאהבתי במקום ובאנשים. פשוט לא רציתי ללכת משם זה הייתה בוצה מכל מה שקורה בחוץ. ארבעה ימים שאתה שוכח את כל הדברים הרעים שיש לך במציאות.

אני כבר מחכה לשנה הבאה יותר מכל דבר אחר! תודה על חוויה מדהימה!

ענבל כהני, בת 14, נופש 167.16 לילדים עצמאיים, יולי 2016